

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سروده محمدابراهیم صفا
الف. بهرنگ
۲۷ اکتوبر ۲۰۱۸

ترجمه انگلیسی شعر «من لاله آزادم»

تقدیم به مردم آزاده و مبارز افغانستان!

I AM A WILD TULIP

I am a wild tulip, I grow on my own
My fragrance is my own
My place is on a prairie
My essence is that of a fawn
I drink the rain, no need to go to the stream.
It is too suffocating there, I do not grow in gardens
I am a wild tulip, I grow on my own
my complexion is from my own blood
I need no grooming to look good
I need no pillar, I lean upon my own stem
I neither beg for friends
nor worry about foes
Each morning the breeze comes to envelop me
Little fawns rejoice to see me
I am a little lantern in the corner of this shelter
There are many butterflies dazzled around me
With hues of green and red, I will illustrate a prairie
The plain has turned into paradise with my sweet fragrance

From a trance I drop to the floor yet rise again
commanding my head to follow my steps
committing my feet to follow my head
See the flush from the trance in my rosy face
my sorrowful heart is stamped by love
I am free, I am joyous, I am inured to Hamun
Spellbound by the madness of love, I am driven out of town
I am a wild tulip, I grow on my own
I take redemption from no one
I will not sell myself for green meadows or gardens
I am proud of my essence
my essence is chaste
I was born free, I will die free

شعر از: محمدابراهیم صفا

من لاله آزادم

من لاله آزادم، خود رویم و خود بویم
در دشت مکان دارم، هم فطرت آهویم
آبم نم باران است، فارغ ز لب جویم
تنگ است محیط آن جا، در باغ نمی‌رویم

من لاله آزادم، خود رویم و خود بویم
از خون رگ خویش است، گر رنگ به رخ دارم
مشاطه نمی‌خواهد زیبایی رخسارم
بر ساقه خود ثابت، فارغ ز مددکارم
نی در طلب یارم، نی در غم اغیارم

هر صبح نسیم آید، بر قصد طواف من
آهو برگان را چشم، از دیدن من روشن
سوزنده چراغستم، در گوشه این مأمن
پروانه بسی دارم، سرگشته به پیرامن

از جلوه سبز و سرخ، طرح چمنی ریزم
گشته است خُتن صحرا، از بوی دلاویزم
خم می‌شوم از مستی، هر لحظه و می‌خیزم
سر تا به قدم نازم، پا تا به سر انگیزم

جوش می و مستی بین، در چهره گلگونم
داغ است نشان عشق، در سینه پُر خونم
آزاده و سرمستم، خو کرده به هامونم
رانده‌ست جنون عشق، از شهر به افسونم

من لاله آزادم، خود رویم و خود بویم
از سعی کسی منت بر خود نپذیرم من
قید چمن و گلشن، بر خویش نگیرم من
بر فطرت خود نازم، وارسته ضمیرم من
آزاده برون آیم، آزاده بمیرم من

۲۴ اکتبر ۲۰۱۸